

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl ve veřejném zasedání konaném dne 23. května 2023 v Plzni v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Davida Protivy a soudců JUDr. Libuše Chudíkové a JUDr. Karla Velka

takto:

K odvolání obž. [REDACTED] se podle § 258 odst. 1 písm. b), e) tr. řádu ruší rozsudek Okresního soudu Plzeň – město ze dne 8. 2. 2023, č. j. 2 T 81/2022 – 1280, a to ve výroku o vině pod bodem I. a v celém výroku o trestu a o náhradě škody a podle § 259 odst. 3 tr. řádu se znovu rozhoduje tak, že

obžalovaný

[REDACTED],

nar. [REDACTED] v [REDACTED], trvale bytem [REDACTED],

je vinen,

I.

že nejméně v době od 23. 2. 2020 do 15. 12. 2020 nabízel prostřednictvím svého osobního profilu na sociální síti Facebook „[REDACTED]“ z místa svého bydliště na adrese [REDACTED], [REDACTED], v celkem 23 různých skupinách na sociální síti Facebook za účelem jeho uvedení do oběhu k prodeji nejméně 48 kusů zboží neoprávněně označeného ochrannými známkami, a to konkrétně:

- 6 kusů bot porušující práva k ochranným známkám majitele [REDACTED],
- 24 kusů bot 10 různých druhů a set trička a krat’asů, vše porušující práva k ochranným známkám majitele [REDACTED]
- 2 kusy bot porušující práva k ochranným známkám majitele [REDACTED],

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

– 6 kusů bot a 9 kusů soupravy mikiny s tepláky porušující práva k ochranným známkám majitele

a odsuzuje se

za jednání pod bodem I. a za jednání pod bodem II., III. a IV., které zůstaly odvoláním nedotčeny, a při nezměněné právní kvalifikaci, podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku a § 43 odst. 1 tr. zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **7 (sedmi) měsíců**.

Podle § 81 odst. 1 tr. zákoníku a § 82 odst. 1 tr. zákoníku se výkon tohoto trestu podmíněně odkládá na zkušební dobu v trvání **20 (dvaceti) měsíců**.

Podle § 67 odst. 1 tr. zákoníku, § 68 odst. 1, odst. 2 tr. zákoníku se dále ukládá peněžitý trest ve v počtu **40 (čtyřiceti)** denních sazeb ve výši **250 (dvě stě padesát) Kč**, tedy v celkové výměře **10 000 (deset tisíc) Kč**.

Podle § 229 odst. 1 tr. řádu se společnosti -1) [redacted] se sídlem [redacted]
[redacted] 2) T [redacted] [redacted]
[redacted], 3) G [redacted] [redacted] 4)
C [redacted] 5) G [redacted]
[redacted] 6) G [redacted]
[redacted], odkazují se svými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.

Odůvodnění

1. Rozsudkem Okresního soudu Plzeň-město byl obžalovaný uznán vinným, že

I. nejméně v době od 23. 2. 2019 do 15. 12. 2020 nabízel prostřednictvím svého osobního profilu na sociální síti Facebook „[redacted]“ z místa svého bydliště na adrese [redacted], [redacted], v celkem 23 různých skupinách na sociální síti Facebook za účelem jeho uvedení do oběhu k prodeji nejméně 48 kusů zboží neoprávněně označeného ochrannými známkami, a to konkrétně:

- 6 kusů bot porušující práva k ochranným známkám majitele [redacted],
- 24 kusů bot 10 různých druhů a set trička a kraťasů, vše porušující práva k ochranným známkám majitele [redacted]

- 2 kusy bot porušující práva k ochranným známkám majitele [redacted],
- 6 kusů bot a 9 kusů soupravy mikiny s tepláky porušující práva k ochranným známkám majitele [redacted]

II. s již odsouzenou [redacted] v době od 20. 4. 2021 do 16. 5. 2021 prostřednictvím osobního blogu na sociální síti Facebook "[redacted]" z místa svého bydliště na adrese [redacted], nabízel za účelem jeho uvedení do oběhu k prodeji nejméně 261 kusů zboží neoprávněně označeného ochrannými známkami, a to konkrétně:

- dětský set porušující práva k ochranným známkám majitele G [redacted] [redacted],
- 3 kusy kraťasů, 8 kusů šatů 3 různých druhů, 6 setů triček s tepláky, sportovní tašku, vše porušující práva k ochranným známkám majitele C [redacted] [redacted],
- 10 kusů triček 2 různých druhů, 5 kusů tepláků, 14 kusů šatů 4 různých druhů, 2 kusy sportovních tašek, 5 setů triček s tepláky, 6 kusů mikin 3 různých druhů, 5 setů mikin s tepláky, vše porušující práva k ochranným známkám majitele T [redacted] [redacted]
- 5 kusů tepláků, 7 setů tepláků s mikinou 4 různých druhů, set tepláků s tričkem, šaty, 16 setů kraťasů s tričkem různých druhů, vše porušující práva k ochranným známkám majitele A [redacted] [redacted],
- 45 setů tepláků s mikinou 11 různých druhů, 20 setů legín s mikinou 4 různých druhů, 20 setů tepláků s tričkem 4 různých druhů, 5 setů legín s tričkem, 15 kusů legín 3 různých druhů, 5 kusů tepláků, 24 kusů šatů 4

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

různých druhů, 20 setů kraťasů s tričkem 4 různých druhů, vše porušující práva k ochranným známkám majitele

- přebor na postel a 5 setů mikiny s tepláky porušující práva k ochranným známkám majitele G

- 4 kusy 2 různých druhů triček porušující práva k ochranným známkám majitele I

- přebor na postel porušující práva k ochranným známkám majitele G

III. s již odsouzenou nejmeně dne 19. 7. 2021 ve svém bytě adrese , přechovával s úmyslem nabídky k prodeji a uvedení do oběhu zboží neoprávněně označené ochrannými známkami, a to konkrétně:

- 19 setů triček s legínami, 6 kusů šatů s rukávy, 14 kusů šatů na ramínka, 5 kusů triček, 7 kusů legín, 2 kusy kovových log, vše porušující práva k ochranným známkám majitele G

- 17 kusů triček a 1 kus šatů porušující práva k ochranným známkám majitele I

- 2 kusy kraťasů porušující práva k ochranným známkám majitele G

- 9 setů triček s legínami, 7 kusů mikin, 7 kusů legín, 5 kusů kraťasů, 14 kusů šatů, 4 kusy triček, 4 kusy obuvi, 2 kusy triček, sukní, vše porušující práva k ochranným známkám majitele T

- 10 kusů šatů na ramínka, 10 setů šatů s legínami, 11 kusů šatů, tílko, 3 kusy kraťasů, 2 kusy tílek, balení spodního prádla, 4 kusy legín a tričko, vše porušující práva k ochranným známkám majitele C

- 4 kusy teplákové soupravy, 5 kusů mikin, 10 kusů legín a 7 kusů šatů na ramínka, 2 kusy obuvi, vše porušující práva k ochranným známkám majitele a

- 20 kusů šatů na ramínka, 11 kusů mikin, 8 kusů triček s krátkým rukávem, tílko, kraťasy, 5 kusů pletených zimních čepic, 15 kusů teplákových souprav, 24 kusů legín, 1 čepici, 3 kusy obuvi, 3 kusy triček, vše porušující práva k ochranným známkám majitele N

- sluneční brýle porušující práva k ochranným známkám majitele C,

- sluneční brýle porušující práva k ochranným známkám majitele C,

IV. s již odsouzenou nejmeně od 29. 12. 2019 do 8. 4. 2021 v místě svého bydliště na adrese společně provozoval činnost svým rozsahem a povahou srovnatelnou s podnikáním, spočívající v prodeji zboží, především oblečení neoprávněně označené ochrannými známkami, a to prostřednictvím jejich osobních profilů , a , a osobního blogu , na sociální síti Facebook, přičemž prostřednictvím zákaznické karty České pošty, s.p., obžalovaného bylo od 15. 6. 2020 podáno k přepravě nejmeně 2 175 zásilek s tímto zbožím, ačkoliv k této činnosti nedisponovali ani jeden potřebným živnostenským oprávněním k provozování živnosti s předmětem podnikání Vyroba, obchod a služby neuvedené v přílohách 1 až 3 živnostenského zákona.

2. Jednání popsané v bodě ad I., II., III. bylo kvalifikováno jako přečin porušení práv k ochranné známce a jiným označením podle § 268 odst. 1 tr. zákoníku a jednání popsané v bodě ad IV. bylo kvalifikováno jako přečin neoprávněného podnikání podle § 251 odst. 1 tr. zákoníku. Obžalovanému byl uložen úhrnný trest odnětí svobody ve výměře 9 měsíců, jehož výkon byl podmíněně odložen na zkušební dobu v trvání 24 měsíců. Dále byl obžalovanému uložen peněžitý trest ve výměře 10 000 Kč. Poškozené společnosti byly odkázány s uplatněnými nároky na náhradu škody na řízení ve věcech občanskoprávních.
3. Proti uvedenému rozsudku podal obžalovaný v zákonné lhůtě odvolání, zaměřené do výroku o vině i do výroku o trestu. V odůvodnění svého odvolání obžalovaný namítal, že se jednání, pro které byl odsouzen, nedopustil a že nebyly v řízení provedeny důkazy, které by jeho vinu prokazovaly. Potvrzoval svoji vědomost o tom, že jeho družka nabízí oblečení a připustil, že jí někdy pomáhal, avšak na jejím obchodování se nepodílel. Na poště i na tržnici několikrát byl, ovšem vždy na žádost své družky, přičemž na tržnici byl i za účelem obyčejných nákupů. Vysvětloval důvod vydání poštovní karty i vyzvedávání peněz a podle jeho názoru jeho vysvětlení vylučuje, že by úmyslně páchal trestný čin, pro nějž je stíhán. Poukazoval i na písemné podání své

Shodu s prvopisem potvrzuje Jana Poláková.

družky, která v tomto potvrzovala obhajobu obžalovaného, a vytýkal, že okresní soud toto podání neprovedl k důkazu. Závěrem žádal, aby odvolací soud napadený rozsudek zrušil a sám rozhodl o zproštění obžalovaného podané obžaloby.

4. Krajský soud na podkladě podaného odvolání přezkoumal napadený rozsudek ve výroku o vině i uložených trestech a dospěl k závěru, že řízení, které předcházelo vyhlášení napadeného rozsudku, proběhlo v souladu s trestním řádem a není zatíženo žádnými procesními vadami. V řízení byla dodržena všechna zákonná ustanovení, mající zabezpečit právo obžalovaného na obhajobu a která zajišťují řádné zjištění skutkového stavu. Okresní soud provedl dokazování v dostatečném rozsahu tak, aby mohl učinit adekvátní skutkové i právní závěry. Provedené důkazy následně hodnotil logicky a přesvědčivě a kromě níže uvedené výhrady se s hodnocením provedených důkazů i se závěry okresního soudu odvolací soud ztotožňuje.
5. Okresní soud jasně popsal, jakými důkazy vzal za prokázané spáchání jednání obžalovaným ve všech čtyřech výrocích rozsudku. I podle krajského soudu provedené důkazy na sebe navazují, podporují se a především zcela jasně prokazují aktivní, vědomé a cílené zapojení obžalovaného do prováděné činnosti spočívající v opatrování zboží (boty, oblečení aj.) označeného všeobecně známými ochrannými známkami, z pohledu laika značkami, jeho nabízení širokému okruhu dalších osob a zejména pak i jeho prodej těmto osobám a v souvislosti s touto činností i přechovávání takového zboží. Provedené důkazy zcela vylučují, že by obžalovaný netušil, na čem participuje a proč a naopak jasně potvrzují, že šlo o cílenou činnost obžalovaného, který takto ve spolupráci se svojí družkou, již odsouzenou [REDAKCE], získával trvale a soustavně finanční prostředky. Zároveň vzhledem k délce trvání této činnosti, výši finančního obrátu s tím spojeného i s ohledem na to, že takto bylo nakládáno se zbožím, o němž je všeobecně známo, že jde o zboží tzv. značkové, mající chráněné označení, jehož originály jsou násobně dražší a prodávají se za mnohonásobně vyšší ceny, než za jaké zboží opatroval, nabízel a prodával obžalovaný se svojí družkou, bylo obžalovanému velmi dobře zjevné, jasné, že svým jednáním zasahuje chráněná práva a zájmy jiných subjektů a že se takto dopouští protiprávního jednání.
6. Obžalovaný v podaném odvolání v podstatě opakoval argumenty své obhajoby z řízení před okresním soudem, s nimiž se v rámci odůvodnění napadeného rozsudku již okresní soud vypořádal v tom směru, že tato obhajoba je právě provedenými důkazy zcela vyvrácena. V tomto směru je třeba připomenout, že vina obžalovaného je prokazována (a tím i jeho obhajoba vyvrácena) řadou na sebe navazujících a zcela objektivních důkazů ve formě výstupů ze sledování obžalovaného, vytvořených záloh facebookové komunikace i profilů na této sociální síti a zejména zprávami mapujícími jak pohyby na bankovních účtech obžalovaného a jeho družky (a jejich syna), tak zejména informacemi dohledanými v činnosti České pošty, s. p. Tyto důkazy, jak již popsal okresní soud, poměrně přesně mapují činnost spočívající v opatrování, nabízení a prodeji značkového zboží a rozsah této činnosti i zapojení obžalovaného.
7. Argument obžalovaného, že vše zajišťovala jeho družka a on jí jen občas v něčem vypomohl, naprosto neodpovídá údajům a výstupům vyplývajícím z důkazů popsaných v odstavci výše. Skutečnost, že by družka obžalovaného zařídila a poté i sama (a bez zapojení obžalovaného) ovládala a využívala osobní profil obžalovaného na sociální síti facebook (dále jen FB) by byla akceptovatelná pouze v případě, že by nebylo zjištěno jakékoli další osobní zapojení obžalovaného. To však bylo zjištěno a prokázáno řadou důkazů, včetně toho, že toto zapojení bylo velice intenzivní. Sledování potvrdilo, že obžalovaný opakovaně navštěvoval pobočky pošty za účelem podávání balíčků k přepravě i k výběrům hotovosti ze zásilek. Osobní zapojení obžalovaného potvrzuje také výpověď svědka [REDAKCE], který byl s obžalovaným opakovaně na tržnici SAPA, odkud obžalovaný odvážel pytle s oblečením (což ostatně také bylo zaznamenáno v rámci sledování). Obhajoba obžalovaného, že takto nakupoval potraviny, sklo či jiné běžné výrobky, je skutečně zcela nesmyslná jak ve světle tvrzení svědka, obsahu sledování, obsahu zachycené komunikace i inzerce, tak i toho, že po jedné takové návštěvě byl obžalovaný se svědkem

kontrolován a bylo potvrzeno, že v pytlech je skutečně oblečení. Také z výpovědi svědkyně Vaňkové vyplývá opakované zapojení obžalovaného, když tato se nejméně třikrát v průběhu doby setkala s obžalovaným právě za účelem provedení obchodu se zbožím označeného chráněnou známkou. Nejprve to bylo v létě 2020, kdy svědkyně od obžalovaného (po předchozí domluvě s družkou obžalovaného) osobně obdržela zboží a poté dvakrát na přelomu dubna a května 2021, kdy od něj převzala celý pytel s oblečením, který mu poté také vracela. V neposlední řadě je prokázáno údaji pošty, že právě obžalovaný osobně v desítkách, resp. stovkách případů vybíral na poště finanční hotovost z tzv. dobírek za odeslané zboží.

8. Podle soudu i založení tzv. poštovní karty na jméno obžalovaného potvrzuje jeho aktivní zapojení do šetřené činnosti. Obhajoba obžalovaného v tomto bodě je jednak rozporná a jednak nelogická. Obžalovaný uváděl, že kartu využívala jeho družka, aby vzápětí tvrdil, že ji používal on k posílání dílů na auta. Nicméně obsah sledování a zejména zprávy pošty jasně prokazují, že na poštu docházel pouze obžalovaný, že to byl on, kdo kartu používal a že to byl, kdo odesílal balíčky a následně také vybíral na poště hotovost z tzv. dobírek. Nešlo při tom o jednání nahodilé, počítané v jednotkách případů (což by mohlo odpovídat obhajobě obžalovaného), ale šlo o jednání ve stovkách případů, což rozhodně vylučuje to, že by obžalovaný pouze ojediněle vypomáhal své družce. Ostatně, jak správně postřehl okresní soud, kdyby se věc odehrávala tak, jak se snažil tvrdit obžalovaný, není zde žádný důvod pro to, aby si poštovní kartu (usnadňující odesílání větších počtu zásilek) neopatřila družka obžalovaného. V neposlední řadě i zachycená komunikace mezi obžalovaným a jeho družkou a obžalovaným a osobou jménem [REDAKCE] v době od ledna do července 2021 jasně prokazuje, že obžalovaný byl zcela a vědomě zapojen do stíhané činnosti a vyvrací, že by jen občas s něčím vypomohl a nevěděl, o čem jde. V této komunikaci obžalovaný zcela otevřeně s družkou řeší, co a za jakou cenu opatří a prodá (a je zcela zjevné, že jde o značkové oděvy) a jednoznačně řídí i činnost [REDAKCE], jenž v tomto obžalovanému pomáhal (rozvoz balíčků apod.). Vše pak dokreslují výsledky provedené domovní prohlídky (nakonec i obsah sledování před jejím provedením, kdy je nafoceno větší množství zboží na parapetech oken bytu obžalovaného), prokazující, že obžalovaný se svojí družkou nakládali s větším množstvím zboží označeného ochrannými známkami, které bylo zcela nové, ve více velikostech či větším počtu kusů téhož zboží, prokazující, že bylo opatřeno a drženo za účelem jeho další distribuce zcela v souladu s nabídkami a inzercí obžalovaného (i jeho družky) na sociálních sítích. Všechny uvedené skutečnosti a důkazy zcela jasně prokazují aktivní a vědomé zapojení obžalovaného do páchané trestné činnosti tak, jak ji popsal okresní soud. Zároveň uvedené důkazy vyvrací obhajobu obžalovaného o tom, že by on sám nevyužíval svůj osobní profil na síti FB neboť to, co zde obžalovaný nabízel a inzeroval, zcela odpovídá tomu, jak fungoval v rámci vlastního fyzického opatrování a dodávání zboží (nákupy zboží a jeho prodej osobám, podávání zboží coby zásilek na poštu a vyzvedávání peněz z tzv. dobírek na poště). Pokud je tedy ve formě otisků a záloh obsahu FB profilu obžalovaného prokazováno, že zde bylo inzerováno a nabízeno značkové zboží k prodeji nebo je zde inzerován blog, kde bylo možno toto zboží prohlédnout a objednat jeho zakoupení, má soud za prokázané, že takto zboží nabízel a inzeroval právě obžalovaný.
9. Již výše bylo uvedeno, že nelze připustit jako důvodný argument obžalovaného, že by nevěděl, že páchá protiprávní činnost proto, že by neměl ponětí, o jaké zboží jde. Vzhledem k rozsahu jeho aktivního zapojení věděl, jaké zboží nabízí a inzeruje, případně podává k přepravě a následně za něj inkasuje finanční prostředky, případně jej osobně předává další osobě (svědkyně [REDAKCE]) a tedy nutně věděl i to, že jde o zboží značkové. Všeobecně je známo (a tedy nutně to bylo jasné i obžalovanému), že originální zboží s tímto označením se prodává za násobně vyšší ceny, než za jaké bylo nabízeno obžalovaným a jeho družkou. Tato skutečnost musela vést ke srozumění obžalovaného s tím, že uvedené zboží není originální a že jde tedy o zboží opatřené známou značkou neoprávněně, a to tím spíše, pokud jej obžalovaný ve velkém opakovaně opatroval na vietnamské tržnici.

10. V případě skutku ad I. – III. výroku tedy byla vina obžalovaného prokázána zcela jednoznačně i podle krajského soudu. Okresní soud v tomto směru také jednání obžalovaného správně právně kvalifikoval. Okresnímu soudu je však třeba vytknout, že se nedostatečně (či spíše vůbec) zabýval časovým vymezením jednání obžalovaného a toto převzal z podané obžaloby, která zase toto vymezení převzala z usnesení o zahájení trestního stíhání. V tomto však podle krajského soudu došlo k písařské chybě v uvedení roku páchání skutku pod bodem ad I., což mělo za následek následné nepřesné časové vymezení doby, po kterou obžalovaný prokázanou trestnou činností páchal. K době od 23. 2. 2019 do 22. 2. 2020 nebyl opatřen žádný důkaz, jenž by prokazoval, že obžalovaný opatroval, někde osobně či přes sociální síť nabízel a inzeroval, potažmo prodával a dodával zboží označené ochrannou známkou. Ze záloh na síti FB vyplývá, že první takové nabídky se na profilu obžalovaného objevily právě až 23. 2. 2020 (nikoliv tedy 23. 2. 2019). Není vyloučeno, že nabídky a inzerce zde byla již v předchozí době, avšak doloženo to není a doloženo je provedenými zálohami FB profilu obžalovaného toto jednání právě až od 23. 2. 2020. Toto časové vymezení také spíše odpovídá zjištění, že od prosince 2019 jsou již zachyceny četné výběry hotovosti z tzv. dobírek na poště na jméno a doklady obžalovaného (celkem 48 výběrů na celkovou částku 50 934 Kč). Uvedené svědčí o tom, že podnikání obžalovaného a jeho družky ohledně obchodu se zbožím se rozbíhalo právě v prosinci 2019. Tomu pak odpovídá i postupné nabývání rozměrů této činnosti, projevující se i tím, že nově začal zboží nabízet a inzerovat obžalovaný i na sém FB profilu právě v únoru 2020 a až od této doby lze mít za prokázané, že takto obžalovaný začal obchodovat i se zbožím označeným ochrannými známkami (když právě takové zboží začal právě v této době nabízet k prodeji a inzerovat na sociální síti). Vzhledem k této situaci musel krajský soud upravit skutková zjištění v bodě ad I. výroku rozsudku právě tak, že poměrně výrazně zkrátit dobu, po kterou obžalovaný páchal stíhanou trvající trestnou činností. Nicméně je třeba uvést, že tato úprava je čistě formální a nemá jakýkoliv vliv na hodnocení viny obžalovaného a ani na právní kvalifikaci prokázaného jednání obžalovaného. Skutečně jde čistě jen o zpřesnění doby, od které se obžalovaný dopouštěl trestné činnosti.
11. Podle krajského soudu okresní soud zcela správně dospěl k závěrům o vině obžalovaného i v případě skutku ad IV. výroku rozsudku. Obžalovaný se svojí družkou v podstatě od prosince 2019, kdy je zaznamenán a doložen větší počet finančních výběrů z tzv. dobírek, až do 8. 4. 2021, kdy družka obžalovaného zlegalizovala prováděnou činnost ve formě podnikání založením obchodní společnosti, ve velkém opatrovali, nabízel a zejména podávali zboží. Výstupy z pošty a obsahem výpisů bankovních účtů bylo prokázáno, že jen formou poštovních zásilek (tedy bez osobních dodávek) podali 1274 zásilek o váze přes 988 kg a inkasovali finanční prostředky ve výši nejméně 1 272 693 Kč (a to jde pouze o dohledané zásilky a výběry hotovosti). Za této situace je zřejmé, že oba soustavně, trvale a systematicky prováděli výdělečnou činnost spočívající v obchodování se zbožím za účelem získání profitu, zisku a tedy ve své podstatě činnost mající znaky podnikání, aniž by však pro tuto činnost měl obžalovaný (a jeho družka) příslušné oprávnění. Okresní soud proto také zcela správně prokázané jednání obžalovaného právně kvalifikoval.
12. Okresní soud, stejně jako soud odvolací, zamítl návrh na provedení důkazu ve formě písemného vyjádření družky obžalovaného. Družka obžalovaného byla v této věci stíhána a pravomocně odsouzena. Byla také následně v této věci jako svědkyně vyslýchána v hlavním líčení, avšak využila svého práva a k věci nevypovídala. Pokud chtěla k projednávané věci cokoli podstatného sdělit, měla a mohla tak učinit právě v rámci svého výslechu. Pouze takový výslech (resp. obsah sdělených informací), provedený po zákonném poučení vyslýchané, by bylo možno použít k důkazu. Písemné vyjádření svědkyně bez jejího výslechu a poučení je třeba považovat za důkazně nedostatečné, nevýznamné a jako takové je proto nadbytečné toto písemné vyjádření k důkazu provádět. Nakonec v tomto směru lze poukázat na to, že i kdyby v rámci svého výslechu družka obžalovaného potvrzovala jeho obhajobu v tom, že obžalovaný o ničem nevěděl, jen slepě plnil pokyny a vyhovoval žádostem své družky a že veškerou činnost prováděla a řídila družka obžalovaného, nemohlo by toto tvrzení obstát jako věrohodné ve světle shora uváděných a zcela

objektivních skutečností a důkazů prokazujících aktivní, vědomé, cílené a delší dobu trvající zapojení obžalovaného do páchané trestné činnosti.

13. Lze tedy shrnout, že okresní soud dospěl ke správným skutkovým závěrům vyplývajícím z bezpečně prokázané viny obžalovaného. Tyto skutkové závěry krajský soud pouze formálně upravil v případě jednání popsaného v bodě ad I. úpravou délky doby páchaní trestné činnosti. Okresní soud také dospěl ke správným právním závěrům a krajský soud se zcela ztotožňuje i s úvahami okresního soudu týkajícími se druhu a výměry ukládaných trestů. Tresty uložené okresním soudem jsou zcela adekvátní, přiměřené a odpovídající všem skutečnostem a okolnostem případu i osobě obžalovaného a zejména tomu, že se trestné činnosti dopustil ve zkušební době podmíněného odsouzení. Nicméně vzhledem k tomu, že krajský soud poměrně výrazně omezil dobu páchaní trestné činnosti obžalovaným (zkrátil ji o jeden rok), má krajský soud za to, že tato skutečnost je natolik významná, že musela nalézt svůj odraz i ve výměře uloženého podmíněného trestu. Toto zkrácení doby páchaní trestné činnosti proto krajský soud promítl zmírněním uloženého podmíněného trestu. Ve vztahu k úvahám o druhu a výměře trestu je možno uvést, že kdyby zde byly pro obžalovaného polehčující okolnosti, např. ve formě doznání či projevu lítosti (což absentovalo po celou dobu řízení a obžalovaný svůj postoj nezměnil ani v řízení před odvolacím soudem), bylo by možné uvažovat o uložení toliko peněžitého trestu jako trestu dostačujícího k případné nápravě obžalovaného. Za situace, kdy zde žádné takové polehčující okolnosti nejsou, je pak uložení podmíněného trestu, ve spojení s trestem peněžitým, zcela adekvátní, neboť absence sebereflexe u obžalovaného ukazuje na nutnost výraznějšího působení na obžalovaného k tomu, aby uložené tresty splnily svůj účel a smysl, jímž je přivést obžalovaného ke změně v chování a postojích tak, aby již nepáchal trestnou činnost.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí není přípustný další řádný opravný prostředek.

Proti tomuto rozhodnutí může podat dovolání nejvyšší státní zástupce na návrh krajského nebo vrchního státního zástupce, anebo i bez takového návrhu pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, a to ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, jakož i obžalovaný pro nesprávnost výroku rozhodnutí soudu, který se ho bezprostředně dotýká. Obžalovaný tak může učinit pouze prostřednictvím obhájce. Podání obžalovaného, které by nebylo učiněno prostřednictvím obhájce, se nepovažuje za dovolání, byť by takto bylo označeno. Dovolání se podává u soudu, který rozhodl ve věci v prvním stupni, do dvou měsíců od doručení rozhodnutí, proti kterému dovolání směřuje. O dovolání rozhoduje Nejvyšší soud. V dovolání musí být vedle obecných náležitostí (§ 59 odst. 3 tr. řádu) podání uvedeno, proti kterému rozhodnutí směřuje, který výrok, v jakém rozsahu, i z jakých důvodů napadá a čeho se dovolatel domáhá, včetně konkrétního návrhu na rozhodnutí dovolacího soudu s odkazem na zákonné ustanovení § 265b odst. 1 písm. a) až m) tr. řádu, o které se dovolání opírá. Nejvyšší státní zástupce je povinen v dovolání uvést, zda je podává ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Rozsah, v němž je rozhodnutí dovoláním napadáno, a důvody dovolání lze měnit jen po dobu trvání lhůty k podání dovolání.

Plzeň 23. května 2023

Mgr. David Protiva v. r.
předseda senátu

Vypracoval:
JUDr. Karel Velek v. r.